

بولوی را با د کشور کودتاها نام د ز را در سالهای 1825 تا 1979 در مجموع 189 کودتای نظامی در آن کشور رخ داده که از قدرت بحد نظام آن، اختناق شد و رواج فساد و ارتشا حکایت میکند. در یکی از آن کودتاها در سال 1964 ژنرال بارنتتوس بر سر کار آمد. ژنرال بارنتتوس در راست مملکت با ژنرال آلفردو اوواندا تا ژانویه 1969 همکاری کرد. در همه آن سال جناب اوواندا با یک کودتا قدرت را قبضه کرد و اندکی بعد وی نیز کودتای یک نظامی دیگر از کار برکنار شد.¹ اما در آن زمان، بهائیان از آب گالود ماهی گرفته و به همه ژنرالها تفهیم کردند که ما هر که را بهائی کنیم، او در سست دخالت نمیکند و همواره از آن که برار که قدرت تکیده زده، اطاعت میکند و به او وفادار است. در آن زمانه در منابع بهائی مطالبی میخوانیم که جالب توجه است: در ژانویه سال 1967 ه آئی 4 نفره به نمایندگی از محفل ملی بهائیان بولوی با معاون رؤسجمهور (احتمالاً ژنرال آلفردو اوواندا) دیدار میکنند. احسانالله رضوانی از بهائیان آن رانی میگوید که آن کشور پر رامون آن ملاقات میگوید: «آقای معاون رؤسجمهور خیلی از برنامههای محفل ملی و هدف دانت مقدس بهائی که منظورش پشرفت روح دهدهای بولوی و جامعه بشری میباشد تعریف کرده و همه بنطور قول همهگونه مساعدت و همکاری با دانت بهائی را دادند.»² و به دنبال همه بنقسم «مساعدت» ها و «همکاری» ها، ه آتهای تبدیلی بهائیان با آزادی کامل بوژه در مناطقی از بولوی که درگیر آشوب و جنگهای داخلی است به فعالیت میپردازند و چنانچه نظام آن «اشتباه» به آنها «مظنون» شوند با مقداری توضیح و پاسخ به سؤالات «با کمال احترام» مرخص میشوند. نمونههای از آن موارد را در نشریه رسمی محفل ملی بهائیان آن ران میبینیم.³ در روزهای 14 تا 16 آگوست سال 1969 یک کنفرانس بهائی در بولوی برگزار شد و بهائیان آن کشور در آن شرکت داشتند که با انعکاس وسیع در رسانههای آن کشور روبهرو شد: «روزنامههای بولوی و اشرح مفصلی از کنفرانس در صفحات خود درج نمودند و رادوها همه روزه جرآن کنفرانس را به تفصیل به اطلاع مردم بولوی و ارساوند. تلوژون علاوه بر پخش خبرهای کنفرانس در برنامه عادی اخبار، برنامه مخصوص به مدت پش از یک ساعت در اختار بهائیان قرار داد....»⁴ پس از پا آن کنفرانس روحیه ماکسول همسر شوقی افندی و جمعی از بهائیان با رؤسجمهور دیدار کردند. در آن ملاقات وی به سفر خود به اسرائیل و دیدار از قبر علامحمد باب اشاره و ابراز امیدواری کرد که نتایج کنفرانس بهائیان در پانتخت آن کشور مثبت بوده باشد. ژنرال در قالب یک جمله دیلماتیک اوج حمایت رؤسجمهور از بهائیت را اینگونه بیان کرد: «امیدوارم متوجه احساس محبتی که در بولوی نسبت به شما وجود داشته، شده [باشد] و بداند که همه شه در قلبمان جا دارد.»⁵ پ نوشتها: 1. بولوی، دفتر مطالعات سیاسی و بینالمللی وزارت امور خارجه، تهران، 1376، صص 56-57. 2. اخبار امری، اردیبهشت - خرداد 1346، ص 114. 3. همان، آبان 1346، ش 8، صص 372-373. 4. آهنگ بدیع، سال 1349، ش 9 و 10، ص 15249. همان، صص 249-250